

Búvártúra az Adrián

Körülöttünk a mélykék tenger. Társaim mintha a nagy semmiben lebegnének. Néhány méterrel a fenék fölött úszunk a 20 méter mély vízben. Alattunk homoksivatag, s a rajta elszórt követ mellett tengeri csillagok, virágállatok, vándorkagylók tűnnek fel. Csodálatos látvány.

Közel egy évig tartott a búvártanfolyam, de végre eljött a nyár. A sikeres elméleti, uszodai és nyíltvízi vizsga után indulhattunk Horvátországba, az Isztriai-félszigetre. Az egész éjjel tartó utazás során időnként a közelmúlt szomorú történéseit idéző bombatölcséreket kerülgetett a buszunk. Késő délelőtt érkezünk Rovinjba, a Polari kempingbe.

Hatalmas hullámok csapkodják a Mala Sestrice szigetet, ahol kikötöttünk a motorcsónakkal. Igen csak nehéz teljes felszereléssel beleügyeskedni magunkat a vízbe. Egyik társunkról leesett az ólomöv, most még ezt is kereshetjük. De végre merülünk, s a gazdag zsákmányból jutott bőven Zalaegerszegre, a sulis tengeri akváriumába. Még egy kb. méteres cápát is fogtunk! (Igaz, már dögölt volt szegény.)

Rovinj a középkor elején alapították. A félszigeten lévő városrész a Monte Rosso dombon magasodó Szent Eufémia templommal még ma is őrzi a velencei uralom hatását és hangulatát. A zsibongó piac, az utcák éjszakai nyüzsgése Itáliát idézi. A tengeri akváriumban pedig mintha ismét ott lennénk a víz alatti csodavilágban.

A csónak most a kemping közelében lévő Revera sziget mellett ringatózik. Előző tapasztalataink alapján a csónakról merülünk, a szélről hátrafelé csúszva a vízbe, mint a filmekben. Itt nem mentünk mélyre, így sokáig elég volt a palackban a levegő. 70 percig tartott a merülés, ezzel megdöntöttük eddigi rekordunkat.

A vihart hozó bórának csak a széle ért el bennünket, mert éppen Pulában csodáltuk meg az ókori amfiteátrum impozáns romjait. De a kemping lakói 2-3 méteres hullámokról beszéltek. Lehetek azok még nagyobbak is, mert aztán a Vörös-sziget mellett elsüllyedt kirándulóhajó kiemelését végző óriási úszódaru méretein álmélkodhattunk. (A két utas halálával végződő szerencsétlenségről a Zalai Hírlap is beszámolt.)

Sokat próbált motorcsónakunkat ugyancsak megterhelte a Banjol-sziget meglátogatása. Ezért aztán az egyik csapatnak visszafelé eveznie kellett a jó két km-es távon. A kárpótlást egy víz alatti barlang jelentette. A fala tömve volt élénk színű csészekorallokkal, apró kagylókkal, moszatokkal. Fölöttünk, a boltozaton higanyként csillogott és hullámzott a kilélegzett levegő. Igazi csodaként pedig a barlangból egy kürtő vezetett a sziget közepére. A barlangászás után megindultunk lefelé. A mélységi rekord 35 méter! Itt bizony még a napsütötte Adria vize is hideg.

Közben a kempingben sem telt unalmasan az idő. Számunkra a hajnalba nyúló bűvár-
avatás, szomszédainknak pedig az ezzel járó zsvajj marad sokáig emlékezetes. Fára-
dalmainkat és fájdalmainkat aztán gyorsan feledtette a finom kagylóleves, melyhez a
stégek lábain tenyésző kékkagylók szolgáltatták a nyersanyagot. Az már sokkal kevés-
bé tetszett, hogy néhányan szinte kirabolták a tengert, sátraik körül rengeteg rák, ván-
dorkagyló, tengere csillag teteme száradt.

A palackos merülések közti időt sem töltöttük a szárazon, bűvárszemüveggel és
uszonnyal indultunk el felfedezni a kemping előtt lévő öblöt és a kis Polari-sziget kör-
nyékét. Az 5-6 méteres vízben rengeteg amfótörmelék hevert, vastag edénnyakat,
füleket, tányérserepeket találhattunk. Egyszer egy hatalmas küzdelem maradványaira
akadtunk, több mint száz márványos kagylóhéj terült szét a fenéken. Éjszakai túránkon
pedig félelmetes ollójú tarisznyarások és arasznyi tengeri pókok néztek velünk farkas-
szemet a sekély vízben.

Következő kirándulásunk a Limski-fjordhoz vezetett. A 12 km hosszú, 600 m széles,
30 m mély öböl egykor kalózoknak nyújtott menedéket. Manapság inkább osztrigatele-
peit csodálhattuk meg. A kirándulójó egy barlangba is bevitt bennünket, a kikötőben
pedig gyümölcsökből készült erjesztett italokkal kínáltak.

Utoljára a legkisebb szigetnél, Mali Piruzinál merültünk. A szinte egymás hegyén-
hátán lévő szigetek mindegyike más és más látványt kínált. Itt óriások játékszereként
hatalmas szikladarabok voltak egymásra dobálva a víz alatt, s a köztük lévő üregek,
repedések fantasztikus szépségű mohaállat- és koralltelepeket rejtettek. A nagy bá-
mészkodásban egyik társunkat el is veszítettük. Szerencsére nem voltunk mélyen, így
nem történt baj.

Körülöttünk a mélykék tenger. Társaim mintha a nagy semmiben lebegnének, s oda
vágunk vissza mind.

Fellner Katalin, IV. d)

